



CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Timotheo heremita. Cap[itulum]. cvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibz. Fo. cxxxv.

mini sacram sibi eucharistiam diuinitus deferebat. Et q̄ spiritu sancto reuelante obitū suum instare prenouerat: et q̄ deus ad hoc sibi abbatem pannutium misisset: vt cum defunctum sepe līrer. Eūq; hec omnia ei seriosius enarrasset facto vespere panem de celo et uiceum aque sibi delatum gustauerūt: noctē quoq; torā in somnē in oratione duxerunt. Mane hō vidit pannutiū sanctum facie mutarū: quasi ad extrema tendētem. Qui orationem fudit pro se et pro cunctis se in quacūq; inuocantibus necessitare. Facta q̄ est vox ad eum: q̄ eius fuerat petitio et audita. Statimq; presente pannutio in oratiōe spiritū sanctum efflauit tertio idus iunij. Viditq; pannutius angelos de celo descendentes: et eius animam in colūbe specie ad ethera deferentes corpus quoq; miro odore fragrabat. Eūq; abbas fessorum ad sepulchrū parādum non haberet: duo leones subito adueniētes et corpus proni adorātes: terrā instar tumulūguibus effoderunt. Pannutius hō corpus sancti capa sua inuolutum sepeliuit. Leonibus quoq; mox ab eūtibz palma cum sancti cellula in simul corruerunt. Pannutius hō dū fletet ab angelo confortatus in egyptum reuersus est.

De sancto Timotheo heremita. Cap. cxiij.



Timotheus heremita anachorita in solitudine egypti in deserto vastissimo deo seruans mansit annis triginta nulliq; hominum penitus cognitus fuit. Quem sanctus abbas pannutius dum per heremum illam circuitret: sanctos anachoritas explorans inuenit. Eum enim triduo desertum perambulasset: repperit cellulā in spelunca iuxta palmā virentē et fontē scaturientē. Et cum nemine ibidem vidisset habitatorē: p̄stolās vespere conspexit virū vestib; oibus nudū capillis suis operitū vententē inter multitudinē bulbatoz. Et dū p̄ima facie visum hoīs quasi siluestris pertinuisset exstans fantasiaz: ille tandem hortatus pannutiū cū eo sedit: eiq; vitam suā narrauit. Dixitq; q̄ fuerat monachus cum pluribus in monasterio thebaidis: sed vt deo vacaret liberius heremū petiit: vbi et proprijs manibus laborabat. Ad quē post t̄ps mulier in habitu monachali accedēs: secū cohabitare petiuit. Ille hō charitate mot; ipsam admisit: et instigante diabolo secum cōcubuit: et sexdecim annis in peccato cū illa pseuerauit: tandē ad cor rediens illā reliquit: et ad locū illū deuenit penitentia agens: vbi solis fructib; palme et fontis haustu cōrent; vesteg; capillozū cōtectus ultra annos. xxx. panē nō gustauerat: nec hōiem viderrat. Multaq; a diabolo insidias p̄tulerat: quas

tandem deo fauente superauerat. Narrauit etiam q̄ dum quodam tempore dolore nimio epastis premeretur vir splendidus sibi apparuit: qui nouacula latus eius aperuit: et electo secore putredinem ab eo precidit: et corpori reimmittēs sanum vulnus effecit. Hec omnia cum timotheus pannutio enarrasset: refectionem in simul fecerunt: et noctem in oratione vigiles perdurerunt: mane hō abbas benedictione viri dei suscepta per viam suam profectus est sanctumq; dimisit. Quomodo autē postmodū in xpo quiesuerit: vel quo tpe soli deo notū est.

De sancto Johāne Andrea thadeo et philippo cōfessoribus. Cap. cxv.



Johannes andreas: thadeus: et philippus heremite in deserto vastissimo egypti a sancto pannutio prefato reperiuntur: dum sepulcro sancti onophrii ad locum suū rediret: nam duce angelo itinere dierū. liij. repperit cellulam in loco antri artissimo circūclusam. Dumq; habitatorē p̄stolaf: ecce veniit. liij. senex canis vestibus et palmis contextis induti facie squalida: qui se habitatores cellule afferentes dicebant se ibidem annis. l. fuisse in vno spiritu dño seruientes. Pannutiū quoq; et noie salutantes cuncta que sibi contigerāt enarrabant. Quātibz quoq; illis. v. panes eiusdē de celo diuinitus apponūt. Qui dixerūt abbati q̄ singulis dominicis diebus. liij. panes a domino percipere cōsueuerāt: sed pro hospitibus aduētū: additus eis fuerat quintus panis. Factaq; refectione sc̄i viri abbatem pannutiū comitasti sunt per miliaria. lx. In qua via vidit arbores amenas palmarū citri amigdalārū et aliorū fructuū melici saporis: de quibus illis mandantib; cū suauitate gustauit. Eūq; illū dimittere vellent: interrogantur a pannutio de vita ipsorū. Qui dixerunt se fuisse nobilitis profapie de ciuitate exarō studio philosophie vacantes in eorū iuuenilibus annis. Qui tandem dei zelo relicto seculo ad ipsam heremum vbi eos inuenerat peruenērunt: vbi sub obedientia et doctrina cuiusdam senis fuerant multis annis. Quo decessente in sella ipsa permanserant: nihil aliud nisi de fructibus arborum dieb; singulis degustātes: dieb; hō dñicis panes de celo sibi ministratos ab angelo deuore sumētes. Noia quoq; sua eidē edixerūt. Quoz prior iohānes: sc̄s andreas. liij. thadeus. liij. philippus vocabat. Cū autē pannutius secū admitti postulasset. Rēderunt non esse sibi a deo datū: mādantes vr ad monasteriū suū edificatus rediret: et que vidisset in heremo ceteris ad exēplum referret. Sicq; abbas ab eis dimissus ad cenobiū suū reuersus ē.

De sanctis basilide cyrino naboze et nazario martyribz. Cap. cxij.